

Exercicis

Llegiu la lligó 4 del llibre (pàg. 23 a 26) i feu els exercicis corresponents (pàg. 26). Veieu després llur clau (pàg. 122).

Lligó XXI - Poseu en ortografia moderna el text que segueix. Reemplacen-hi també els castellanismes que conté, sigui de lèxic, sigui de sintaxi:

Un ertanyol vorajat de demays y campànules molades quines garlandes cauen fins a llepar l'aygua que les bregola.

Pels forats del nas d'un idol panxut y boca llarga ragen dos galets remorosos; els meus ulls, blasmats y immòbils veuen una dona ma que's banya. Dins l'aygua blavora y quieta son còs s'hi reflexa ab tremolora blancor, una blancor de marmol tot rogench. (Joan Santamaria)

Lligó XXII - Coregiu el següent text:

Contemplant la seva hermosura encisadora, viuen els somnis, y revoluen les imatges, y solta l'ànima les lligadures, y brollen mil drametes en l'espay d'un segon, mil

histories que fan la seva claror d'espuma
en el cervell no més que un instant, y's
moren, y s'encenen y's disputen, com les
xispes malleres d'una arqueta d'antigor que's
crema esclatant amyorances.

Sligó XXIII. (E. L. Chavarri)

Corregiu el següent text:

Aquelles serres de Prades són més rocoses y
espadades que les feréstegues angleses que'l
Dant vege al cor dels inferns. Quan des
del fons d'una vall, passant pel senderó
que correja la corrent dels barranchs, un
veu aquells remats de béns y bous estesos
pel pendís de la montanya, immòvils
com si fossin codolers, com un estenall de
roques despreses dels punxaquits cingles que
coronen la montanya, a un li sembla
que se'n han de venir rodolant montanya
avall fins a parar al llit del riu.

(Josep Aladern)

Exercicis

Segueix la lligó 4 del llibre (pàg. 23 a 26) i feu els exercicis corresponents (pàg. 26). Veuen després llur clau (pàg. 122)

Lligó XXI - Poseu en ortografia moderna el text que segueix. Reemplàcen-hi també els castellanismes que conté, rigiu de lèxic, rigiu de sintaxi.

Un etanyol vorejat de sermayes y compañules molades quines garlandes cauen fins a llepar l'aigua que les beçola.

Pels forats del nas d'un idol panxut y boca llarga ragen dos galets remorosos, els meus ulls, blasmatos y immovils veuen una dona nua que 's banya. Dins l'aigua blavosa y quieta son cos s'hi reflexa ab tremolosa blancor, una blancor de mar-mol tot rogeuch. (Joan Santamaria)

Lligó XXII - Corregiu el següent text:

Contemplant la seva hermosura encisadora, veuen els somnis, y revoluen les imatges, y solta l'ànima les lligadures, y brollen mil drametes en l'espay d'un regon, mil

histories que fan la seva claror d'espuma
en el cervell no més que un instant, y's
moren, y s'encenen y's disputen, com les
xispes malleres d'una arqueta d'antigor que's
crema esclatant amyorances

(E. L. Chevern)

Lligó XXIII

Corregim el següent text:

Aquelles serres de Prades són més rocoses y
espadades que les feréstegues angleses que'l
tant vege al cor dels inferns. Quan des
del fons d'una vall, passant pel senderó
que voreja la corrent dels barranchs, un
ven aquells remets de bens y bous estesos
pel pendís de la montanya, immòbils
com si fossin codolers, com un estenal de
roques després dels punxaguts cingles que
coronen la montanya, a un li sembla
que se'n han de venir rodolent montanya
avall fins a parar al llit del riu.

(Josep Aladern)